

Nr 12.

Ankom till riksdagens kansli den 16 mars 1920 kl. 1/2 1 e. m.

Konstitutionsutskottets utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 85 med förslag till förordning angående ändrad lydelse av 4 § 2 mom. i förordningen den 30 maj 1919 om rätt för kommun att upplaga särskild avgift vid vissa offentliga nöjestillställningar jämte en inom riksdagen i ämnet väckt motion.

Närvarande: Herrar Larsson i Västerås, Clason, frih. Adelswärd, Schlyter, Hellberg,*) Johansson i Kälkebo,*) K. J. Ekman, von Geijer, Windahl, Larsén, Magnusson i Tumhult, Hallén,*) Henrikson, Hansson i Gårda, Leander, Vennerström, Persson i Tofta, Nilsson i Antnäs och Runefors.

*) Ej närvarande vid utlåtandets justering.

Till konstitutionsutskottets handläggning hava båda kamrarna hänvisat en av Kungl. Maj:t till riksdagen avlåten proposition, nr 85, vari Kungl. Maj:t föreslagit riksdagen att antaga följande

F ö r s l a g

till

förordning angående ändrad lydelse av 4 § 2 mom. i förordningen den 30 maj 1919 om rätt för kommun att upptaga särskild avgift vid vissa offentliga nöjestillställningar.

Häriigenom förordnas, att 4 § 2 mom. i förordningen den 30 maj 1919 om rätt för kommun att upptaga särskild avgift vid vissa offentliga nöjestillställningar skall erhålla följande ändrade lydelse:

Bihang till riksdagens protokoll 1920. 5 saml. 11 häft. (Nr 12.)

4 §.

2 mom. Skatt utgår icke:

- a) för fribiljett, som utlämnas till begagnande av polismyndighet, ortens brandväsende eller den, som eljest å tjänstens vägnar skall närvara, eller till tidningsredaktion;
- b) för fribiljett till konsert, opera- eller annan musikalisk föreställning eller dramatisk eller litterär föreställning, då biljetten utlämnas till begagnande i studiesyfte; samt
- c) för passageraravgift vid uppstigning i luftballong eller flygmaskin.

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då förordningen, enligt därå meddelad uppgift, från trycket utkommit i Svensk författningssamling.

Samtidigt med denna proposition har utskottet till behandling förehåft en i andra kammaren väckt motion, nr 19, vari herr Vennerström hemställer, att riksdagen må besluta sådan ändring i förordningen om nöjesskatt, att nöjesskatt icke må utgå för fribiljetter, utdelade i studiesyfte.

Beträffande motiveringen för föreliggande förslag hänvisar utskottet till det vid propositionen fogade utdraget av protokollet över finansärenden den 13 februari 1920 samt till motionen.

*Utskottets
yttrande.*

Det i föreliggande proposition föreslagna tillägget till nöjesskatteförordningen, enligt vilket vissa för begagnande i studiesyfte utlämnade fribiljetter skola fritagas från nöjesskatt, är enligt utskottets mening väl motiverat. Herr Vennerströms motion går tydligen ut på en lagändring av den art, som i den kungliga propositionen föreslås.

På grund härav får utskottet hemställa,

- 1) att riksdagen måtte bifalla Kungl. Maj:ts proposition nr 85,

2) att den av herr Vennerström väckta motionen måtte anses besvarad genom vad utskottet här ovan hemställt.

Stockholm den 16 mars 1920.

På konstitutionsutskottets vägnar:

VIKTOR LARSSON.
